

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Germania irredenta.

Pécs, 1897. november 3.

Mommsen, a nagyhirű történettudós, levelet, még pedig nyílt levelet ír a hazafias osztrák németekhez, mindezt pedig teszi az osztrák cenzura engedélyével, és harcra tüzei őket a gyűlölt szláv iga lerázására, valamint a mostani németellenes kormány megbuktatására. Nem egyéb ez a nyílt levél, mint a berliniek harci fölhívása a bécsi és ausztriai fajrokonokhoz, a német hegemonia fentartására, amely faji harc előbb-utóbb rémesen ki fog törni, ha az osztrák császár és a magyar király böles mérséklettel közbe nem lép s hamarosan el nem távolítja az ügyek éléről Badeni grófot, a most kitörni készülő nemzeti gyűlölködés értelmi szerzőjét.

A jó, loyális osztrákok, akik császárukért, nemzetiségükért tűzbe menni is készek, valamennyi egy-egy modern Hofer András, áthatva az anyatejjel magába szítt „Für Kaiser und Vaterland“ varázsától, nem nézhetik szóltanul, nem tűrhetik tétlenül, hogy az ő hazájukban idegenek bitorolják a hatalmat, amely végső elemzésében az egységes Ausztria fölbomlására vezet, hanem minden emberileg lehető követnek, hogy megszüntessék az okot, amely a mostani áldatlan állapotokat előidézte.

Mit nekik a provizorium, a kvóta, a

kiegyezés, ezeken simán átsiklanának ők, náluk most az a fő, hogy kitegyék a szűrőt Badeninek, aki ha menesztetik, az utána jövő kormányuk készségesen megszavaznak mindent, amit csak a császár akar, csupán ez az új kormány a nyelvrendeletek visszavonásáról, mint a legfőbb sérelem megszüntetéséről gondoskodják, a mit az újabb osztrák kormány annyival könnyebben tehet, mert nincs obligóban fentartani elődei örökét.

Kétségtelen, hogy az uralkodónak, már csak szive érzése s tradíciói szerint, az ő hűséges németjei mellé kell állani, akik hatszáz év óta kitartottak a Habsburg dinasztia mellett. Igaz ugyan, hogy uralkodónak, a mai felfogás szerint, nem szabad pártokhoz állani, de kétségtelen, hogy az adott helyzetben csakis az ő hű németjeivel csinálhat rendet, vagy — amit talán maga az uralkodó sem akar — magyar huszárok kardjaival s a magyar bakák szuronyaival. Ugy látszik, Badeni gróf ez elé az alternatíva elé akarja vinni a dolgot.

Düljön el azonban akárniként a lajthántúli zürzavaros állapot, egy tény el nem tagadható, nevezetesen, hogy az ausztriai németek túlságosan telítve vannak a nagy német egység szellemétől, Berlin felé pislogatnak s ki tudja, ha kenyértörésre kerül a dolog, nem-e egy végzetes faji harcnak leszünk önkéntelen szemlélői,

a mely a német szupremáciáért vivatik porosz segítséggel, amely esetben el lehet mondani, okulva a történelmi tapasztalatokon, hogy „Finis Austriae.“

Mert amit odaát az obstrukció vezetői cselekszenek, az már sokkal több a botrányhajhászásnál, az elszántság, egy oly neme a fanatizmusnak, amely mindenre képes. Nem akarunk próféták lenni, de meg fogja látni a világ, hogy legközelebb már nemcsak szóharc lesz az osztrák parlamentben, de ököltre menő dulakodás és marakodás is.

Ugyanis az a legújabb megállapodás, hogy Badeni a maga többségével elfogadhatja a szóban forgó javaslatokat oly formán, hogy az elnököt körülvéti cseh és lengyel képviselőkkel, aki ekként testét fedezve érezvén, enuncíálja az elfogadó határozatot, dacára az obstruáló ellenzék megveszekedett lármájának. Ugy ám, ha az az ellenzék olyan volna, mint a magyar ellenzék. A jó németek egyszerűen ökleik segítségével fogják szétverni azt a falanxot, amely arra volna hivatva, hogy megadja a szankciót Badeni erőszakoskodásaihoz.

Bizony fejtetőre állított állapotok ezek oda át, s talán a Nemezis sujtoló kezét kell főtismernünk benne, hogy az az Ausztria, mely oly sok századon át elnyomója volt a magyar nemzeti törekvéseknek, most ime, beteljesedik rajta a mondás: „Ki miben vétkezik, az által bünhődik.“ Bizonyára

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az igazi.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Már elharangoztak esti könyörgésre, öreg, ifju elszéledt a faluba, kukoricát »kopozni«, csak Köteles Pál van mégis otthon. Sűrög-torog, ki s bejár az alacsony konyhajtón, most egy husángot kerít elő, majd a nagy bográcsot emeli le a lóggóláncról s a hatvégire akasztva, megindul vele a kerten keresztül, ki az erdő felé.

A telehold bujkál a felhők közt, egy-egy foszlányon néz keresztül, mint valami szemérmes töröknő, ki elfátyolozza arcukatját.

A csöndes estében messze hallik a »kopzók« vig zaja, a dal akkordjai még az erdő némaságát is fölverik.

Az esteli szellő most ismerős hangokat hoz Köteles Pál felé, találgatja, vajjon kinek a hangja ez, pedig úgy is tudja, hogy azé a lányé, kiről jobb szeretné, ha nem volna oly vig, mikor ő nincs jelen. Szinte elképzei, mint beszélget a kopzó legényekkel s milyen vigan nevet azokra is.

Ugy elszorul lélekzete, miért is van az, hogy a kopzóba mindenki elmehet? . . .

Hanem majd holnap én is ott leszek — gondolja magában — s talán majd mégis én

velem beszél legtöbbet, mert ha isten segít, eleget teszek kívánságának.

Milyen szép is lesz az, ha majd előke-rül a »tálasról« a madaras tál, mit édes anyám vett, kétszer töltötte meg tiszta étellel (buzával) s ha megrakom csurgó, sárga, lépes mézzel, mely édesebb a mennyei nektárnál is s duplahímű kendőben fogva viszem oda, azt hiszem akkor majd jól esik neki a megemlékezés, hogy én egy odavetett szóra többet adok, mintha másnak óraszám beszél.

Hej! ha tudná, hogy miért fáradok most, majd nem mondaná, hogy a Köteles Pált nem tartom első legénynek, hisz még katoná sem lehet, mert az anyját kell neki tartani.

Nem is tudom, — így füzte gondolatait — mért nem tartanak engem olyan legénynek, mint bátyám volt. Szegény anyám sokszor elmondogatja, hogy »ő volt ám csak a bátor, a szép legény, mikor bevált katonának, az egész környék fehérnépe siratta.«

Sokszor meg kell hallanom, hogy az volt az én igazi fiam, te váltott gyerek vagy.

Én semmit se tudok kedvére tenni, pedig már elfelejtette volna, hisz már tíz éve, hogy eltűnt. Ki tudja! hol, merre bolyong, vagy melyik utszélen lelte sirját.

Maga akarta vesztét, vad természete volt, agyonlőtte a kapitányát s aztán nyoma veszett.

Szegény öreg lélek. most is azt si-

ratja, most is csak azt hajlja, hogy ő volt az igazi.

No de azért még én sem vagyok ám szalmakatoná, a mézkeszedéséhez is bátorság kell ám, a jól őrzött erdőben, mert nem csak a méhek boszujának, de a jáger golyós fegyverének is ki van téve az ember.

Este kell a mézet szedni, szinte lopva-lopni.

Feje fölött most hirtelen körül karikázik egy kukik, aztán az erdőbe leereszkedik s kukikol nagy busan. Hej! hogy szeretné hallani egy fiatal legény a halálmadár szavát. Ne halljon meg senki szereteteink közül, hisz rá-érünk megpihenni odalent eleget. Nem jó az ilyen jel.

Az erdő alá ért, egy keskeny ösvényen neki indult a homályos erdőnek. A bogrács meg-megzörrent a rudon, lába alatt zizegett a levél, de ő nem figyelt rá, csak haladt a cél felé.

Egy odvasfa mellé lerakott rudat, bográcsot, fejszét. Itt vagyunk, most csak óvatosan kell kezdeni.

Mellényzsebéből elővesz egy kénszalagot, meggyújtja s hirtelen a fa odvába dugja, ott hadd égjen el.

Erre aztán tódul ki a sok méh, mintha mindannyi megtébolyodott volna, haragosan zugják körül a fa odvát, odább-kell menekülniök vagy lehullnak, nagy része úgy is bent fulad.

sorsát nem fogja kikerülni, ideig-óráig lehet erőszakolni az állapotokat, de hát régi igazság, hogy a túlfeszített húr elpattan s a népeket a XIX. század végén nem lehet már önkényes rendeletekkel kormányozni.

Mi magyarok pedig összedugott kézzel nézzük ezt a felfordulást anélkül, hogy ebből levonnók a konzekvenciákat. Pedig hát ez a belső, emésztő harc odaát nagyobb következményekkel fog járni Ausztriára nézve, akár mint a szolferinói, vagy a königgrätzi veszett ütközet. Ebben a mostani harcban nem lesznek, mert nem lehetnek győzők, csak legyőzöttek és önkénytelenül fölmerül a kérdés, hogy az osztrák-magyar monarchiában, ha ugyan még sokáig fenttartható lesz mai mivoltában, a szupremáciát a magyarok ragadják magukhoz, mint a birodalom legkompaktabb népei.

Igaz ugyan, hogy a mi jelenlegi kormányunk sem kedvesebb nekünk általában, mint odaát a Badeni kormány a németeknek; ámde jó orvos az idő, gondoskodik az majd, ha elérkezik a nagy idők teljessége, hogy nagy emberek tartsák kezükben a kormány gyeplőjét, félretolva az utból a mostani törpe epigonokat, akik szatirái az államférfiaknak, telítve bőven önző hajlamoktól, szűkölködve hazafiasságban s csak napról-napra élőködnek.

Meglássuk, hisz olyan anyagból gyúrvák a mostani mamelukjaink, hogy mikor elérkezik az ideje, hogy megvalósítsuk teljes érvényükben a 48-iki törvényeket, akkor ezek a jó urak is szépen át fognak vandlizni a 48-as pártra és éppen ők lesznek a legszájasabbak az osztrák ellen való dühöngésben. Itt az ideje tehát, hogy legalább a mi pártunk emberei foglalkozzanak komolyan a lajthántuli állapotokkal, hisz azok züllése igazán, majdnem érett gyümölcsként hullajtja ölünkbe — a perzonál uniót.

A méz fosztogató pedig félre áll s úgy várja be, míg az apró ellenség elpusztul, addig elgondolhatja, hogy vajjon kié volt tavaly még e méhraj? kié eresztett úgy, hogy befogni nem lehetett s ide települt a fa odvába, azt híven, hogy itt magának gazdálkodik.

A fullánkös had lassanként elszéledt, most csak a nyilást kell megnagyobbítani, fejszéjével nagyokat csap az odvas fára, a forgács hull erre, arra s lefaragja addig, hol a szép sejtes-lép fekszik, mikor aztán elötünik a méz, a bográcsba kezdi rakogatni óvatosan a drága nedvet sorba, míg majdnem megtelik.

Csak még most ne jöjjön az erdő-őr, azután ütheti bottal a nyomát.

De mintha odébb egy bokor mellett valami alak mozogna. Nem, dehogy! az ember tán csak magát félemlíti, képzelődés az egész.

De mégis, mintha egy jelenés bontakoznék ki a homályból. Fényes baltája meg-megcsillan vállán. — A legénynek eláll egy percre szívverése.

Ez nem a jáger. Mozdulatai olyanok, mintha meghalt édes apja kelt volna föl, hogy megszakítsa örök álmát néhány órára.

Ejh! hisz nincsenek kísértetek, tán valami csavargó, de akárki legyen, szembeszállok vele — gondolá — megmutatom, hogy gyáva nem vagyok.

A mozgó alak csakugyan egészen felé tart.

Hirek.

Pécs, 1897 november 3.

A színésznők füttye.

Tisztelt szerkesztőség!

Bécsben egy szinpad nagyság — természetesen a gyöngébb nemből — nem akart a napokban olyan szerepet eljátszani, melyben füttyülnie kell.

Kétségen kívül érdekes téma lévén, hogy a színésznőknek muszáj-e füttyülniök a szinpadon, ha szerepükben elő van írva, — s hogy mint vélekednek a füttyülésről: tehát szintársulatunknak a gyöngébb nemhez tartozó tagjait meginterjuholtam a közelmúlt kettős ünnep alatt, hogy mint gondolkoznak a füttyülésről. Ime a feleletek:

Angyal Ilka nagysága így szólt e kérdésre:

— Hja, galambom, lássa én eljátszom az Orleanszi szüzet, a Francillont, az Elektrát, a jövő pénteken pedig a Toscat. Hát ha mindezekkel megbirkózom, mért ne füttyülnék, ha lehet? Füttyülök biz én szívesen, legalább látnunk felt házat is.

Leopold Franciska nagysága jókedvében lévén, nótával válaszolt:

»Hármat rikkantott már

Hármat rikkantott már

A rigó, a rigó, a rigó.

Nem parancsol nekem,

Nem parancsol nekem

A biró, a biró, a biró.»

S mivel nem magyarázta meg bővebben, úgy gondolom, hogy ő nem füttyülne a szinpadon, ha muszáj, még akkor sem.

Ligeti Mari nagysága, a neki olyan jól álló kedves mosolylyal felelte:

— Tudja, mikor háboru volt miattam és az elődöm miatt, még füttyültem volna is, hogy ki ne füttyüljenek. De most látom, hogy az arany ifjuságot nótával is meg lehet hódítani. Jobb is, mert füttyülni csak azt tudom hogy:

Süt a mama, süt a mama,

Süt a mama pogácsát

A ki aztat megeszi,

Elmegy tőle az eszi . . .

Süt a mama, süt a mama,

Süt a mama pogácsát.

Réti Lina nagyságának a felelete kérdés volt:

— Van-e magának ura lelke?

— Nekem? . . . Mé . . . ég . . .

nincs . . .

Tán éppen az odvasfát keresi, és csakugyan.

— Ki járt itt — kérdi mintegy önmagától, de hangosan.

Köteles Pál hallotta, de a fa egyik ágán ült s nem akart mozdulni, nem tudta, vajjon támadnia kell-e majd, vagy védeni magát.

A torzonborz, szakálas ember most hangos szitkokra fakadt.

— Ki merészelté bántani a mézet, mely az enyém, Isten rendelte nekem, egyetlen éléskamarám volt, hát a sors már egészen ellenem fordul, de meg ne lássam azt, mert élve nem menekül, ha megkeritem.

Egészen a fa alá ment, a mézet ott megpillantotta, de neki ez nem kellett most, mert ha a méz itt van, itt a tolvaj is, azzal kell számolni.

Néz körül, nem lát senkit, hallgatózik, nincs zaj. Véletlenül fölpillantott s a fán ülőt meglátta.

— Ki vagy te, hogy utamba akadsz, ha nem felelsz, itt marad életed.

Pál egész bátran szólt le: kend kicsoda, azt mondja meg előbb.

— Nekem nincs nevem, én bujdosó vagyok,

— Hát akkor ne lármázzon kend, ha pedig azt akarja megtudni, engem hogy hívnak, hát Köteles Pálnak. Külömben nálam is van ám fejsze.

— Nos hát jegyezze meg, hogy füttyös asszony urának hóbortos a felesége és . . . ne füttyüljön!

A Kovács Mariska nagysága csak ezzel a pár szóval válaszolt:

— Nem szeretem a füttyöt; de szeretek füttyülni, a mikor senki sem hallja.

Némethy Gizella nagysága épen a legújabb szakácsnői szerepét domborította, mikor beléptem hozzá.

— Micsoda, kiáltott mérgesen. Még ebben a házban azt is akarnák, hogy a szegény szakácsné füttyüljön is?! No, tudom, istenem, hogy én nem füttyülök! Még hogy én füttyüljek! . . .

Siettem tőle minél messzebbre, mert veszedelmet jelentett a kezejárása és megkérdeztem a kedves Szolner Olga nagyságát.

— Füttyülni? Szívesen füttyülnék én lelkem, csak azt ne írják már egyszer rólam, hogy tehetséges kezdő vagyok!

A Körösi Juci nagysága hamis mosolylyal szólt, mikor kérdeztem.

— Hogy tudok-e füttyülni? . . . Kérdezze csak meg az uramat!

Bodroghyiné nagysága jó szívvvel felelte:

— Ugyan, menjen lányom . . . A jó közönség kedvéért még füttyülni is szabad, de csak úgy, ha — birunk!

Benkő Jolán nagysága így válaszolt:

— Füttyülni? . . . Az se veszedelmesebb mint mikor a direktor ural taléte a téteben ülök az államtitkári irodában.

A Bognárné, Csikiné és Ernyeiné nagyságukat épen együtt találtam.

— Füttyülni? Tyhü! Hát nem hallotta a »Csikós«-ban, hogy milyen szépen füttyülünk mi? Hiszen még meg is tapsoltak bennünket érte!

. . . Tisztelt szerkesztőség! Ki ne adjanak ám, ha kérdezik, hogy ki vagyok én. Mert a fentebbiekért elvállalom ugyan a felelősséget; de csak a — Berényi ur előtt!

Tisztelettel a jegyzető.

Napirend 1397. november 4-én.

Naptár: csütörtök, november 4. — Róm kath.: Borr. Károly. — Prot.: Károly. — Görög-kelet. (okt 23.) Jakab. — Zsidó: Cham b. — Nap két 6 óra 34 perckor; nyugszik 4 óra 20 perckor. — Hold két 2 óra 5 perckor délután; nyugszik 1 óra 13 perckor éjjel.

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok meleg; légnyomás 752. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: boros, hűvös, száraz idő várható.

Színház: »Tiszt urak a zárdában«, operett.

A borzas ember durván kiáltott rá: ne hazudj, hogy az a neved, mondd, hogy hazudtál, nem tűröm, hogy más nevével takarózzál.

— Nem szoktam hazudni, tudja kend, én az vagyok, kinek magamat mondtam.

A borzas ember kimeresztette nagy, fehér szeméit s odébb támo lygott a sűrűbe.

Pali nevetett magában a támadó gyáva-ságán, ugy-e? hogy tünt el a bátorsága, mikor szóba mertem állni vele.

Összeszedőzött, a tele bográcsot a rudra akasztotta s indulni akart. De úgy tetszett neki, mintha odébb nyögést vagy sirást hallana.

Megállt, hallgatózott.

A hangok arról jöttek, merre előbb a perlekedő atyafi távozott.

Csöndesen lépkedett lábujjhegyen arra felé s figyelt.

Mi ez!? a borzas ember sirna így? hisz az csak káromkodni tudott.

De amint közelebb megy, látja, hogy ő az, a ki a fatörzsön kuporogva zokog keservesen.

Először úgy gondolta, nem szól hozzá, hátha örült, vagy tán csupa ravaszságból tesz így, de még sem állhatta szó nélkül.

— Mi lelte kendet? — Az nem felelt.

Közelebb megy hozzá.

— Mi baja kendnek? ki, vagy mi bántotta? — s rázni kezdte a rongyos ember

— **(Női kereskedelmi tanfolyam Pécsen.)** A vallás- és közoktatásügyi miniszter elrendelte, hogy a pécsi polgári leányiskolával kapcsolatos női kereskedelmi szaktanfolyam a jövő 1898—99-iki tanévben felállíttassék és az ügy tanulmányozására, terjedelmes utasítással az orsz. közoktatási tanács tagját, *Gyulai Béla* drt kiküldötte.

— **(Tiszti bemutatkozás.)** Holnap (csütörtökön) délelőtt 9 órakor lesz a tartalékos tisztek szemléje. A megjelenésre kötelezettek a bemutatáson diszben, köpenyvel vesznek részt s tartoznak átadni a kinevezési okiratukat; el kell vinniök az ajánlati jegyüket, valamint a személyi igazolványukat, mely hatóságilag meg van erősítve. Orvosok a katonarvosi börtáskát és karkötőt is kötelesek magukkal vinni.

— **(Nyugdíjazott tanítók.)** A vallás- és közoktatási miniszter Radoisits Demeter volt lipovai tanítónak évi 50 frt nyugdíjat pótló segélyt; Rull Ferenc volt szellői tanítónak 140 frt évi nyugdíjat és Apostol János, volt vörösmarhi ref. tanítónak évi 115 frt nyugdíjat engedélyezett, ez utóbbira nézve elég későn, mert nemrégiben elköltözött olyan hazába, ahol nem kell nyugdíj.

— **(A pécsi Fekete-víz csatorna)** érdeklőjei tegnap a helyszínén, a Höffler-féle börgyár melletti köhidnél szemügyre vették a teljesített tisztítási munkálatokat, melyeket rendben levőknek fogadtak el, s egyben elhatározták, hogy a csatornába torokolló városi levezető csatornák vasrostélyokkal láttassanak el.

— **(Női kézimunka tanfolyam Mohácson.)** A vallás- és közoktatási miniszternek a baranyamegyei kir. tanfelügyelőséghez ma érkezett leirata elrendeli, hogy Mohácson, az ottani állami polgári iskola végzett leánynövendékei számára egyik ott alkalmazott tanítónő vezetése alatt külön női kézimunka tanfolyam létesíttessék a jövő iskolai évtől kezdve azzal a megszorítással,

vállát, de az még jobban sirt, csak sutgó hangon mondta: hagyj itt, hagyj magamra.

Pali távozni akart, mikor ismét utána szólt; ne, mégse hagyj itt egy kicsit.

— Mit akar kend? — ismét nincs felelet.

— Eh! nem várok én — de most utána szólt: öcsém, édes öcsém, ne hagyj itt.

— Hát kicsoda kend, vagy mit akar? mert nem strázsálok ám itt tovább.

Erre fölállt a rongyos alak s mintha attól félne, hogy még a füvek is elárulják, közel ment hozzá, egész füléhez hajolva kérdé: éle szegény édes anyád?

— Még él, hál' Istennek, mit akar kend vele?

— Mit, mit . . . a te bátyád vagyok én, ki bujdosom tiz hosszú év óta, emlékszel-e reám?! hisz te akkor még gyerek voltál.

Pál egy éles jankiáltással felelt, aztán össze-vissza kezdett beszélni: »jaj! hát hol, merre bujdosik kend, hogy haza nem téved még éves éjszaka sem, már azt hittük rég elhantolták kendet. Óh! Istenem, de el is felejtéskéntél rólunk.«

Magához ölelte bátyját s aztán folytatá: »hanem most menjünk be a faluba, hadd örüljön anyánk is, ugy is kendet emlegeti mindig szegény lelke, vagy elmék' én, megvizsem neki a hirt, majd kijön az kendhez.«

— Nem, nem édes öcsém. nem. Soha sem szabad elárulnod, hogy én élek, látod, ha megtudná valaki, újra elfogatnának, pedig inkább bujdosom tovább, mintsem a börtön szűk falai közt sinylődjek. Ujra elszökni pedig csak

hogy oda csakis Mohácson végzett polgári leányiskolai növendékek, tehát idegenek nem, vehetők föl.

— **(Két élet vége.)** Egy kaposvári születésű ember lett öngyilkossá Budapesten. A nyomor vitte a halálba; a nyomor vezette arra a gondolatra, hogy előbb megöli azt, a kit szeret és azután önmagát. Az embert *Tigyi Sándornak* hívták, a nőt *Krausz Teréziának*. Vagy öt év óta éltek együtt s Tigyi bármennyire rendszerető, pontos és takarékos ember volt, mégsem tudott gyakran még napi kenyérré válót sem keresni. Végre ez annyira elkésérítette, hogy az öngyilkosságra gondolt. S e gondolatát tett követte. Éjnek idején agyonlőtte a nőt és utána magát. Mindketten meghaltak.

— **(A levélpórtó fölemelése)** iránt már gyakrabban fölmerült hirt most hivatalosan is megerősítik. Eszerint a jövő évben életbeléptetendő kötelező koronaérték-számitással egyidejűleg a postai levélzállítás díjait is felemelik. A levelezőlapok ára ugyanis az eddigi 2 krajcár helyett 5 fillér, a külföldre menő levelekért 10 krajcár helyett 25 fillér s az ajánlás díja 10 krajcár helyett szintén 25 fillér lesz. Viszont a postai szállítás egyéb neméinél, például az áruminták szállításánál, díjmérséklés van tervbe véve. A kereskedelmi miniszter a jövő évi költségvetésben részletesen meg fogja okolni a postai pórtó módosításait.

— **(A pályafelügyelők fizetés javítása.)** Megemlékeztünk annak idején arról a mozgalomról, melyet az államvasutak pályafelügyelők megindítottak helyzetük javítása céljából. A mozgalom nem maradt siker nélkül, mert, mint jó forrásból értesülünk, a miniszteriumban jóváhagyták azt a javaslatot, hogy a pályafelügyelők fizetésének minimuma a jövő év január 1-től 520 frtban állapíttassék meg, s ezzel remélhetőleg megtették az első lépést az államvasutak rég vajudó fizetésemelési kérdésének megoldására.

— **(A pécsi kerületi betegsegélyező pénztár)** november 1-jével

a bűn tetézése volna. Édes anyám pedig miért tudja meg, hogy ily nyomorult vagyok, csak fájdalmat okoznánk neki.

— Ne, ne mondd el soha senkinek ezt. Esküdj meg nekem itt az Isten ege alatt, hogy sohasem árulsz el.

Pál mereven nézett a kétségbeesett emberre, aztán kezét égre emelve esküt mondott, hogy tőle soha senki nem tud meg semmit. Mély csend következett azután.

Végre Pál szólalt meg: hogy néz kend a tél elé bátyám ezekben a rongyokban.

— Azt csak az Isten tudja hogyan lesz.

— Vesse kend le őket, itt az én téli »csuhám«, csizmám, huzza föl ezeket, a rongyokba majd én haza megyek.

Péter nem szólt, csak engedte, hogy öcsöce a rongyokat leszedje róla, hogy azután ő öltse föl.

Nem mertek egymás élte soráról kérdezősködni, minek is, hisz az is csak fájdalom volna.

A mézet visszarakta Pali az odvas fába, csak egy szeletet hagyott az edény fenekén. Valakire gondolt.

Megigérték aztán egymásnak, hogy minden hold-ujuláskor titkon találkoznak itt. Egyik haza indult a rongyokba, ki tudja a másiknak hol lesz megállása.

Csöndes volt a falu, csak egy-egy öblöstorku kutya vakkantotta el magát nagy néha, ha eszébe jutott tiszte. — A hold már az ég magaslatán járt.

helyiséget változtatott. A Széchenyi-téri Nádosyházból az apáca-utca 1. szám alá, az ujonan épült Sipőc-féle házba költözött át, a hol az iroda helyisége a földszinten van.

— **(Tüzek.)** A Majsa községhez tartozó Adorján-pusztán *Weisz Márton*, ottani lakosnak két kazal takarmánya leégett. A kár 450 forintot tesz ki, mely azonban megtérül, mert a leégett kazal biztosítva volt. — **Ördög Béni**, bissei lakosnak, a présháza ismeretlen okból kigyuladván, leégett s róla a tűz áterjedt *Szekeres János* présházára és azt is elhamvasztotta. — **Ifju Döme István**, paksi lakosnak a szalmakazla szintén tűz martalékává lett; valamint tűz emésztette fel **P. Magyar János**, öcsényi lakos szalmakazlát is. Mindeme tüzek keletkezési okát a megtartott vizsgálatnak nem sikerült kipuhatólnia. — **Nagy-Pallon f. hó 1-én** éjjel félegy órakor kigyuladt **Ropoli József**, ottani lakos, háza. A tűz egy óra alatt porrá égette a házat, s hogy a szomszédos házakra is át nem terjedt, az csak az oltásnál résztvevő nép igyekezetének köszönhető.

— **(Szociálista napszám.)** *Lerich János*, hörnyéki lakos, a szociálisták eszméjének hódolván, könnyű módon akart pénzhez jutni. Mivel hallotta, hogy *Klein Mátyás*, felsőmindszenti lakos, a szőleje megmunkálására napszámot keres, kapta magát, elment hozzá és ott **Nagy János** álnév alatt bemutatkozván, megalkudott, hogy hetven forintért elvégzi a munkát. Persze, az alkuba csak azért ment bele, hogy foglalót vehessen fel s mikor öt forintot kapott foglalóul, azzal távozott el, hogy másnap elkezdje a munkát. Azonban se másnap, se később nem kezdte el, sőt színét se látta neki a gazda, a ki mikor Hörnyéken tudakozódott **Nagy János** után, kitűnt, hogy ott három **Nagy János** van ugyan, de egyik sem az ő **Nagy János**a. Végre is följelentette az esetet és a nyomozás rávezetett az ál **Nagy János**ra **Lerich János** személyében, kinél a foglalóul kapott öt forintot meg is ta-

Mikor Pali befordult a kertkapun, úgy tetszett neki, hogy semmi sem olyan, mint indulásakor volt.

Az alacsony eresz alatt lóggó csöveskukoricák s paprikafüzérek most nem teszik derültté a házat, olyan mereven függnek, mintha félnének mozdulni.

A kut mellett jött el, önkénytelenül bele-nézett, alig ismert magára, azt hitte, hogy a rongyokkal egy bűnterhes mult nehezedik lel-kére.

A ház előtt lerakodott. Anyja nem vette észre, már rég aludt. Aztán friss tormalevelet tépett, a mézet rátette s nesztelen léptekkel a lány ablakába lopta. Hadd találja meg ott reggel, de ne tudja, hogy ki tette oda. . .

Mikor a nap fölcsütött, a bogrács ismét ott lóggott a láncon, a fejsze a régi helyén volt, csak Pál arcán volt boru.

Egyik nap kérde anyja: mért nem veszed föl a meleg ruhádat fiam, hideg van már, nem jó az idővel tréfálni.

— Nincs már meg.

— Hát hová tetted, tán csak nem ittad be, hisz nem szoktál te eddig még korcsmázni.

— De bizony pedig adósságom volt, oda kellett a csuha, meg a csizma is, csak kendnek nem mondtam.

— Jaj! jajj!! nem vagy te az én fiam, váltott gyerek vagy te, bátyád volt az én igazi fiam, nem lumpolt, az megkimélte a szép ruhát, eh! csak az maradt volna meg helyetted, hisz nem volna kár, ha a lányok kidobnának a játszóból, te gonosztevő.

láltak. A szociálista elveket valló napszámostól először is az öt forintot kobozták el s aztán — mert álnevet használt — csalás miatt feljelentették a sásdi járásbírósnak.

— **(Baka-virtus.)** Tegnap éjjel egyik korcsmában véres tettet követett el egy 52-ik gyalogezredbeli baka. Kivont szuronnyal állt neki a mulató embereknek, kikkel elébb már amugy bakamódra kivitakozta magát s aztán találomra nyakszirten szurta az egyiket és megugrott. A megszurtt ember sebe, szerencsére nem veszedelmes. A rendőrség kipuhaltotta, hogy a virtuskodó baka, az ezred 11-ik századában szolgál s a további vizsgálat végett ma megkereste az ezredparancsnokságot.

— **(Lefelé a lejtőn.)** *Hambuch* Margit, tolnamegyei mucsii illetőségű csavargónő, Dombóvárott belopózott *Kolonics* Örzse lakására és onnan egy csomó ruhaneműt elemelt. Nem volt azonban nagy szerencséje a lopáshoz, mert hamarosan elfogták, mikor még nem tudott tudadni a lopott tárgyakon. A tettet persze beismerte s mikor vallomásra bírták, elmondta szomorú élettörténetét, mely a lejtőn való lefelé haladásnak szomorú példája. A sok hányódás után már nem volt neki más segítsége, mint hogy lopjon. És lopott is, a miért most majd elveszi méltó büntetését. Hanem, hogy a lejtőn lefelé haladtában mi állítja meg a szerencsétlent, azzal nem törődik senki. Legkevésbé pedig ő maga.

(Drága látogatás.) *Pósa* János, oldi lakos, meglátogatta egyik ismerősét, *Teleki* Jánost. Mikor hazafelé ment a látogatásból, akkor vette észre nagy rémulve, hogy a kabátja zsebéből elveszett az ott levő, egy papírba takart 200 forintnyi készpénze. Nosza sietett vissza, hogy megkérdezze, nem találta-e meg az elveszett pénzt; *Telekiék* azon-

Pál előtt mintha elsötétült volna a világ, pedig csak két nagy könnycsepp vont fátyolt szeméi elé.

Este vékony dőkában ment a kopzóba, a legények nevettek rajta, anyja pedig azok előtt is szidta, hogy lump, pazarló, eladja még a rajta levő ruhát is.

Az a lány pedig, kire oly sokat gondolt, fitymálódva mondta el neki, hogy más valaki előbb tett mézet az ablakába, persze a mézszedéshez bátorság is kellene . . .

Olyan hamar is rossz hírét tudják kelteni valakinek.

Elmaradozott a fiatalok társaságából, anyja uton-utfélen elmondta, hogy a boszorkányokkal cimborál, mert néha még a kenyeret vagy a füstölt húst is elveszi a háztól s nem tudták hová.

— Óh, óh csak ezt vitte volna el az Isten s a másik, a jó, az igazi fiam maradt volna meg, áldanám az Istent.

Pál pedig hallgatott mélységesen, hogy megmentse bátyja hírét s életét, még ha a magáét aláássa is.

Csak néha, mikor vasárnap a templomban meglátta azt, kiről ifjúságában mindig álmodott és annak az álomnak el kellett mosódnia, akkor sirt föl benne valami odabent mélyen, hová senki sem lát, hol harc s vívódás folyhatik akkor ismikor a fölszin nyugodtnak látszik.

Hanem azért szivbeli buzgósággal énekelte Szent-Dávid zoltárát:

A kik biznak az ur Istenben
Nagy hiedellemmel,
Azok nem vesznek el,
Semminemű veszedelemben;
Mint a Sion hegye megállnak,
Nem ingadoznak.

Bartha Mariska

ban mit sem tudtak arról. A káros most feljelentette az esetet a csendőrségnek s a vizsgálatától várja, hogy elveszett pénze megkerüljön, mert nagyon drága lesz különben neki a látogatás.

— **(Farkas a bárányok között.)** *Oberitter* János, rácpetrei lakosnak volt négy darab szép, fiatal báránya, melyeket egy akolban tartott. Bár az akol ajtaját minden éjszakára gondosan bezárta, még sem tudta megőrizni báránykait a farkastól. Hanem furcsa egy jelenség is volt ez a farkas. Mivel az akolba csak az ajtót lehet bejutni, hát feltörte azt és aztán a báránykákat se mészárolta le kegyetlenül, hanem elvitte mind a négyet magával, de úgy, hogy még egy csepp vérük se hullott. Ebből látszik, hogy a farkas tulajdonképen valami ügyes tolvaj volt; hogy azonban ki, azt még nem tudják.

— **(Megölték a falu rémét.)** Már tegnapi számunkban megírtuk, hogy Kátolyban gyilkosság történt. Mint ma pécsváradi levelezőnk jelenti, a megölt ember *Blaskovits* Antal volt, a ki valóságosan réme volt a falunak. *Blaskovits*, negyvenéves kora dacára, izgága, verekedő ember volt, a ki a mellett nem igen respektálta a mások igazságát sem. Ezért az egész faluban nem volt egyetlen jóbarátja sem s mikor vasárnap éjjel bement a korcsmába, az ott mulatók nem jó szemmel néztek rá és összekaptak vele. A verekedés hírére a falu bírása kiűrtette a helyiséget, de mikor az udvarra kimentek, a sötétben valaki leütötte *Blaskovits*ot, a ki nyomban összeesett és reggelre meg is halt. Hogy a gyilkos ki volt, még nem tudják; a verekedők közül senki sem vállalja el, hogy ő ütötte volna le a falu rémét s viszont egyik sem vall a másikra.

— **(Az örült sorsa.)** *Özvegy* *Walc* Antalné, pécsváradi lakosnő — mint levelezőnk írja — Mindenszentek napjára eltűnt lakásáról. Mindenfelé keresték, mikor megtudták, hogy *Fazekasboda* határában egy holt asszonyt találtak. És a halottban felismerték a szerencsétlen elmebeteg özvegyet, ki kóborolva járta be a határt s elfáradva, ledőlt pihenésre. A novemberi hideg éjszakában aztán a fagyasztó hideg a halálát okozta.

— **(Halálosvégű verekedés.)** November 1-én Szökéden, este 10 óra felé a *Wichter*-féle korcsmában a 3 *Kresztics* testvér, *Horváth* József, volt szökédi bírót megverte, ki kapott sebeiben tegnap este 7 órakor meghalt. A vizsgálat folyamatban van.

— **(A raktár tolvajai.)** *Ackermann* József, kátolyi lakosnak a magtárjában egyik éjjel tolvajok jártak. Feltörték a magtár ajtaját s aztán 8 frt értékű gabonát elvittek. A gazda csak reggel vette észre a betörést és sietett jelentést tenni róla a csendőrségnek. A nyomozás folyamán már négy egyént, köztük egy asszonyt is, letartóztattak, a kik ellen most folytatják a vizsgálatot.

— **(Szegény flótás.)** A hamvaiból feltámadt »Pannónia«, meg az új »Zrinyi«-kávéházak mellett van egy harmadik új vendéglő is Pécsen, mely november kezdetén nyílt meg. *Cirják* Ignác, az általános ismert Náci bácsi, rendezett be a pálya utca 15. sz. alatt egy új vendéglőt, melyet a »Szegény flótás«-hoz címzett. A vendéglő ünnepélyes megnyitása tegnap este volt s az új vendéglő

a legjobb auspiciumok mellett indul meg, hogy gyarapítsa gazdájának *Gabrinus* szolgálatában szerzett babérait.

— **(Tolvaj cseléd.)** *Reithl* Vilmos, csokoládé sörházbeli lakos konyhájából egy csomó edény csak eltűnt a napokban. Mivel a gyanu *Kis* Erzsébet, berkesdi illetőségű cselédre irányult, megindították ellene a vizsgálatot s a megtartott házkutatás alkalmával az eltűnt edényeket meg is találták nála. A tolvaj cseléd ellen megtették a feljelentést a pécsváradi járásbírósnak.

— **(Az álkoldus.)** *Dunaszekcsőn* *Gombár* István házába bement alamizsnát kérni egy fiatal leányzó. Mig a ház asszonya utána nézett a kamarában, hogy mit adhatna segítségül a fiatal leánynak, a kinek nyomorúságán nagyon megesett a szive, addig a leány összepakkolt a szobában egy csomó ruhaneműt és megszökött vele. Mikor elfogták, már a lopott ruhákat nem találták nála, sőt azt sem akarta elismerni, hogy kéregetni ott járt volna káros házában. Most folyik elene a vizsgálat.

— **(Tűzhalál.)** *Borzalmas* halállal mult ki *Faddon* *Petróczi* István mező-rendőr, a ki 48-ban mint honvéd küzdött a magyar szabadságért. A megrendítő eset úgy történt, hogy *Petróczi* István szolgálatát teljesítendő, a szőlő-hegyek között portyázott s e közben a hajnali órákban betért egy kunyhóba, hogy ott tüzet rakva, megmelegedhessenek. Mikor a tűz a kunyhóban már jól égett, azelfáradt ember a kunyhó ajtaját beakasztotta és lefeküdt. Csakhamar el is aludt, úgy, hogy többé fel sem ébredt. A kunyhó ugyanis annyira megtelt füsttel, hogy a szerencsétlen ember elkábulva, a tűzbe esett és teljesen összeégett.

— **(Eltűnt lakó.)** A *Löwy*-féle paltóban csinos üzletet rendezett be nemrégben egy süketnéma cipész, névleg *Krausz* Gyula, a kiről csak annyit tudtak, hogy valami messze vidékről jött Pécsre és igen jó munkákat készített. Jól is ment az üzlete s mégis napról-napra alább hagyott mindennel s lassankint a csinos üzletnek is csak romja maradt. Most aztán november elsejére csak zárva maradt a bolt, a kulcsokat pedig a házmester ajtaja előtt találták meg. A lakó nagy summájú házbérrel tartozván, eltűntét ma bejelentették a rendőrségnek s mikor a boltot felnyitották, ott egy darab papirost találtak azzal az irással, hogy a csirizestál bentvan a boltban s azzal ki van fizetve minden. Bizony a nagyon leapadt felszerelés nem igen futja a házbérbérléket sem s mint az eddigi vizsgálat megállapította, *Krausz*nak egyebütt is van sok adóssága. Most keresik az eltűnt lakót, hogy leszámoljanak vele, a ki — nem lehetetlen — meghibbant elmével gondolt arra, hogy kötelezettségei elől a bucsu nélküli távozással menekül.

— **(Lopott méz.)** Nem jó idők járnak a mostani sanyarú világban még a szorgalmas méhekre sem. A mit ők kaptárjaikban mézet összegyűjtenek, azt ellopják az embertársaik tulajdonát nem tisztelő jómádarak. Ilyen eset történt most *Izményben* egymásután három is, a mennyiben *Rik* Ádám-tól, *Berger* Jánostól és *Vizner* Jánostól loptak el egy-egy kaptár méhet, a benne levő mézzel együtt. A megindított nyomozás során aztán kiderült, hogy *Sikec* János, *Tóth* János

és *Loosz* Antalnak fájdult meg a foguk a lopott mézre, kiknél azt fel is találták. Most majd a bíróság keseríti meg nekik a lopott méz édességét.

— **(Sötét bűn áldozata.)** Ismét egy eset történt azok közül a ritka, de annál inkább visszatartó bünesetek közül, mikor az emberben felébred az állat s elnyomva minden jó érzést, elköveteti vele a legszörnyűbb, legundokabb bűnt, hogy megfoszsa gyenge, tehetetlen áldozatát tisztaságától. Gerjében történt most ez a vérlázító eset s az áldozata *Szücs* Sándor ottani lakos tízéves *Róza* nevű kis leánykája, akit egy ember megbecstelenített. A hűnöst elfogták, az azonban tagadja a sötét bűnt s most a vizsgálat feladata megállapítani, hogy bűnös-e vagy nem?

— **(Az altisztek igazolványai.)** Azok az altisztek, kik a közöshadsereg, haditengerészet, honvédség vagy pedig a csendőrség állományában megszakitás nélkül tizenkét évet töltenek tényleges szolgálatban, altiszti igazolványt kapnak, mely egyes állami hivatalok elnyerésénél előnyben részesíti a tulajdonost. A közös hadügyminiszter most osztotta ki a jogosult altisztek között az igazolványokat. Az igazolványok kiosztásánál kevéssé van képviselve a magyar elem a közös hadsereg tovább szolgáló altisztjei között, ami annak tulajdonítható, hogy csak oly altisztek használnak, kik a német nyelvben jártasak, úgy hogy a magyar ajku ezredekhez is nagy előszeretettel veszik fel a Lajtán tuli ezredeknek kiszolgált altisztjeit. A közös hadügyminiszter az utóbbi évnegyed jogosult altisztjei között 94 igazolványt osztott ki. Az igényjogosultak között 78 osz-

trák és csak 16 magyar állampolgár van. Az altisztek rendfokozataik szerint a következőleg oszlanak meg: 13 gyalog és 16 lovas őrmester, 6 tüzemester, 8 káplár, címzetes őrmester, 1 ezreddobos, 1 ezredtrombitás, 1 testőrőrmester, 2 testőr, 31 számvevő altiszt, 4 csendőr, 4 gyógykovács, 1 mester és 4 altiszt a haditengerészetből. Jellemző, hogy a 94 altiszt, között 9 van olyan, ki még nem vitte többre a valóságos káplári rendfokozatnál, ami annál igazságtalanabb. Minthogy a gyalog századok nagyrésznél már a harmadik szolgálati évben is neveznek ki valóságos őrmestereket, holott a tovább szolgálókat kellene elsősorban az előmenetelben részesíteni, mert így nem csoda. ha 15 krajcár napi zsoldért altiszteket nem kapnak.

— **(A meggyilkolt ember.)** Ma reggel beállt lapunk kiadóhivatalába egy ember. Köszön nagy illendőségtudással s aztán bemutatja magát:

— Én vagyok az az ember, akit meggyilkoltak.

— Meggyilkolták? No akkor nem jól gyilkolták meg, mert semmi baja sincs — felel neki kiadónk bokros teendői mellett érthető humorral.

— De bizony jól meggyilkoltak engem, kérem alásan. Egész mostanig feküdtem s most is ide vettem az első utamat, hogy kikeressék a »Figyelő«-t a számát, a melyben a meggyilkolásomról írnak.

Mivel azonban a mi újdondásunk, mint jónevelésű újdondáshoz illik, naponkint csinál legalább egypár gyilkosságot, kiadónk hamarosan nem tudta megkeresni, a mit kért s a meggyilkolt ember azzal távozott el, hogy

majd a rendőrségtől írásban kéri ki, mikor is gyilkolták meg őt? Minthogy azonban lapunk zártaig nem jött vissza, attól felünk, hogy a derék embert megint — meggyilkolták!

— **(Ádám az utcán.)** Tegnap este egyik utcán egy különösen öltözött ember tűnt fel. Nem mintha rikitóan, vagy ócska divat szerint lett volna öltözködve, hanem mert ellenkezőleg a századokon át divatban volt ruhák közül a lehető legkevesebbet vette magára. Nem tagadjuk, hogy kalapot viselt, azt is elismerjük, hogy kezében sétapálcát szorongatott, de más ruha nem volt rajta, sem az ugynevezett nadrág, sem a szokásos kabát, sem a kedvelt mellény. Egy jól öltözött rendőrnek feltűnt ez a meztelenség, nyakon ragadta az esti sétalót és egy kapu alá vitte.

— Kicsoda maga?

— Ádám — felelt dideregve az idegen.

— Miféle Ádám?

— Első Ádám.

— Ilyen adófizetőt én nem ismerek. Honnan jön?

— Az uszodából.

— November elsején? Az nem lehet.

— Dehogyan nem lehet. Augusztus végén fürödtem és ellopták a ruhámat. Egész mostig nem mertem előjönni.

— Jó, jó, majd kiderül a vallatáson.

És a szegény csendes örültet kocsin bevitték a rendőrségre, hol megőrizték, míg át tudták adni hozzátartozóinak.

— **(A hazardjátékosok ellen.)**

Megemlékeztünk azokról a hazardjátékosokról, a kik a belügyminiszter engedélyével különféle bábjátékokkal a vásárokon és kávéházakban a nyeréskedési szenvedélyt ápolják s főleg a szegényebb néposztályt zsarolják ki. Pécsen is volt nemrég két ilyen bábjátékos, a

Erős kezében egészen összegyűrődött az a levél, amelyet madame Christine írt neki a nevelőintézetből. Ebben a levélben nem a legudvariasabb formában közölte vele a nevelő, hogy Madge a legszörnyűbb viszonyok közt szökött meg a nevelő intézetből s ő azt hiszi alapos oka van rá, hogy a közelben tartózkodik.

Csak Londonban kapta meg ezt a levelet, ahová csak néhány nappal később érkezett, mert Stanton Léna utasításaira üzleti ügyeket kellett lebonyolítania. Anélkül hogy Dalevillébe visszatért volna, egyenesen Madge keresésére indult.

— Sohasem küldöm többé iskolába — mondta maga Meadows Georg — hanem maradjon csak mindig itthon az én szegény kis galambocskám. Mindig olyan boldog és megelégedett volt s ha nem akar, hát ne tanuljon. Nagyon kemény voltam a szegény gyermek iránt, hogy kényszeríttem az otthona elhagyására. De isten tudja, magam sem akartam ezt, csak miss Léna erősködött rajta nagyon. De most magammal viszem s nem törődöm azzal többé, hogy akar-e tanulni vagy se? Azon örülök csak, hogy megtudhattam, hogy hol van.

Mikor a kertbe lépett, a három vén kisasszony már eléje jött.

— A kis Meadows Madgeért jöttem — mondta nekik, mélyen meghajtván magát. Azt hallottam, hogy itt találom, — az intézetből szökött meg, mint talán tudják is hölgyeim. No de megbocsájtok a kis szökevénynek. Mondják meg neki, hogy itt az öreg nagybácsija. Rendkívül megőrül majd neki, ha engem láthat.

Lassan és óvatosan tudatták vele a szörnyű valóságot — hogy a szép idegent sötét éjszakán hozták ide

magához veszi? Megígéri-e, hogy öngyilkosságot nem követ el többé? Gondolja meg jól, mily iszonyatos bűn ez s az isten sohasem bocsájt meg a gyilkosnak — mondta halkán az öreg ember, a gyógyszerész.

Madge arckifejezése az ijedségtől hirtelen elváltozott, a hangja fájdalmasan megrezdült, mikor válaszolt:

— Ugy gondolom, az isten is azt akarja, hogy életben maradjak, különben nem küldötte volna önt az én megmentésemre — felelte megrendülve. Mostanáig még egyszer sem próbáltam elvenni az életemet, csupán a jelen esetben. Azon iparkodom majd, hogy fölvegyem a küzdelmet a sorssal és az én szomorú életem tovább folytassam.

— Nagyon helyesen. Derék leány! — mondta a megmentő barátságosan.

— De messzire kell távoznom innen — folytatta Madge szomorúan. Itt sok üldözésnek lennék kitéve.

Az öreg ur hallotta a töredezett, összefüggéstelen szavakat s magában a következő tanúságot vonta le belőle:

— A kedvese, aki eltaszította magától, a kétségbeesés és a halál karjaiba kergette a szegény gyermeket.

— Nővéremnek társalkodónőre van szüksége — mondta azután. Skócia északi részében él ő. Elmenne innen olyan messzire?

— Igen — felelte Madge gépiesen. Szívesen megyek a földteke tulsó oldalára is. Nekem ez tökéletesen mindegy.

Nem is sejtette, hogy hová vezet a sorsa. Duncan nem mondta meg neki, hogy az ő otthona Skóciában van. Akkor akarta ezt tudatni vele, mikor az esküvőjüket követő napon a gesztenyefa alatt találkoznak.

kik a belügyminiszter engedélyével kényelmesen üzték a játékkal való fosztogatást. Most, hogy a belügyminiszternek ismételtén föl hívták a figyelmét az ilyen hazárdjátékosokra — a belügyminiszter végre olyan intézkedést tett, a mely remélhetőleg gyökeres ellenszere lesz a hazárdjátékosoknak, s a mely alól alig sikerül majd a furlangoknak kibuvót találni. Percel Dezső belügyminiszter ugyanis körrendeletet intézett a törvényhatóságokhoz, a melyben értesíti azokat, hogy jövőben ilyen nyerevényjátékokra engedélyeket egyáltalán nem fognak kiadni. Föl is sorolja a rendelet az ilyen játékok különböző neveit, némelyiket a maga tolvajnyelvén, a következőkben: báb (hordozható tekebáb) baba, színes babajáték (kivéve az ugynevezett Paprika Jancsi mutatványokat) — a golyó és színesgolyó, a monakó, mariandli, birbics, céldobás, kör és karikával, a színjáték (farbenspiel) a lemezacéldobás és általában minden olyan játék, a mely nyerevénynek kilátásba helyezésével kelti föl a játékszenvedélyt. Hogy a rendeletnek minél nagyobb súlya legyen, föl hívja a belügyminiszter a törvényhatóságokat, hogy a rendeletet a legkiterjedtebb módon közölje és föl hívja az alispánokat és a polgármestereket, hogy amennyiben a jövőben ilyen hazárdjátékokra engedélyt kérnének, azt ne is terjeszszék föl hozzá, hanem a saját hatáskörükben utasítsák el. Az érdekes rendelet tegnap érkezett meg a városhoz és az alispáni hivatalhoz is.

A szini idény beköszöntével elérkezett szükségletünk is távcsövekben és látcsövekben, melyekből a világ legjobb készítményeit és legtetszetősebb cikkeit feltűnően nagy válasz-

tékban vette raktárra Schönwald Imre látszerész (Pécs Király-utca Hattyúépület.)

Szini, tábori és mérnöki látcsöveken kívül lorgnettek és szemüvegek, csiptetők minden szemre alkalmazva, továbbá pontosan mutató időjelzők, hőmérők és minden nemű látszerészeti cikkek bocsájtatnak fenti cég által a legutányosabb árak mellett, vidékre is jól csomagoltan, áruba és vétetnek javításba.

Művészet, irodalom.

○ **Gabi-villa.** A mult hét péntekjére volt kitzúve ennek a francia színműnek a bemutatása, — de talán szerencsétlen napnak tartotta a pénteket a rendezőség s levette akkor este a műsorról az új darabot. S bár tegnap kedd volt, a darab bemutatása még sem járt szerencsével. Lapunk mult csütörtöki számában közöltük a darab meséjét és a tegnapi bemutatón alig ismertünk rá erre a mesére. A darab főhősei Erneszt és Gabriella lévén, az ő szereplésük teszi ki a darab főcselekményét is. Ők azonban a bemutatón egészen háttérbe szorultak s az egymás iránt tíz év múlva szerelemre gyuladt, de e szerelmet okosan legyőző pár helyett láttunk egy asszonyt, a ki egyszerű gondolkozású férje féltékenysége miatt Francillont akar játszani s egy gyámoltalan régi udvarlót, a ki egykori ideálja helyett az ideál fiatal képmását szivesebben választja feleségül. Azok a pompás dialogusok, melyek Erneszt és Gabriella között lefolynak, épen nem érvényesültek, sőt egy jó nagy részüket nem is hallottuk. Így tehát nem maradt más hátra, mint a darab epizódrésze s első sorban a Gabriella fiatal képmásának, Ivonnenak a sorsa. És csodálatosképen ez nemcsak megmentette a darabot, de élvezetes estét is szerzett a közönségnek. A hogy a párisi módszer szerint nevelt Ivonne a fiatal Edgárral évődik, majd felébred Erneszt iránt a szerelme: ez

uralta az előadást s a közönség nem Gabriella és Erneszt sorsát, hanem az övét kísérte figyelemmel. Közbe a festők karrikaturája, Gomery és iránta lelkesülő felesége, meg Gabriella féltékeny férje segítettek az érdeklődés ébrentartásában, a mit a főhősök sorsa nem birt felkelteni. Van azonban a darabban egy alak, a kamasz Edgard, a ki a második felvonás végén botrányos dolgokat cselekszik s a józólést sértő szavakkal és módon akarja magát érdemessé tenni arra, hogy komolyan vegyék, hogy megházasodhassék és elvehesse Ivonnét, a kit persze csak a gyerek szerelem első hevével szeret. Határozottan szerencsétlen gondolat volt Edgardnak a második felvonás végén játszó szerepét meg nem húzni s nem törölni belőle azokat a vastag durvaságokat, melyek nélkül a darab is többet érne, így pedig csak botránkozást okoztak.

Az egyes szereplőkről szólva, a darabnak most jelzett hatásában jelezve van az ő sikerük is. P. Kovács Mariska (Gabriella) minden igyekezete mellett sem tud egy darabot vezetni s a direktor a tegnapi balsikerből is beláthatja, hogy nem tarthatja sokáig betöltetlenül a drámai szende szerepkörét, mely üresen áll. Delli Lajos (Erneszt) bár szép hangja predesztinálja ilyen szerepekre, nem tudott érvényesülni halvány játékaival. Határozottan nagy sikere volt azonban Szohner Olgának, a ki a darabot megmentette a bukástól. A fiatal, naiv leánykát, a ki azonban mégis sokat tud, olyan kedvesen, természetességgel és hűen játszotta, hogy nyílt színen kétizben is tapsot kapott érte. Hanem máskor nem is hangzott taps a nézőtérén, bár Bognár (Gomery festő és Némethy Gizella (a neje) szintén sok derűtséget keltettek. Jó volt Borbély (Rouillon) és Hevesi (Morin); valamint Csiky (Bachelier) és Benkő Jolán (Morinné) is. Erdélyi a kamasz Edgard szerepét elfogadhatóan

— Ez kissé messzi és fáradságos utazás lesz önnek, de meg vagyok győződve, hogy van elég bátorsága hozzá.

— Nagyon köszönöm a jóságát és bizalmát — felelte Mage. Méltó akarok lenni reá.

— Csöndesen gyermekem — mondta az öreg gyógyszerész hirtelen. Az ön ártatlan arca biztosítson minden embert a bizalmáról. Nem kételkedem azon, hogy Julia nővéremnek nagyon meg fog tetszeni és nagyon jól fogja érezni magát mellette. De van az én nővéremnek három leánya is, mind a mostoha gyermekei, akik a boldogult férje első házasságából származnak. Ezek még az angyalok türelmét is kemény próbára tennék. Nem szeretetre méltó leány egyikük se. Mrs. Bronson, így hívják az én Julia nővéremet, rem régiben arra kért engem, hogy Maud leányomat küldjem hozzá. De ezt nem mertem megtenni. Huszonnégy óra alatt heves összeütközésre került volna a dolog. No de ezzel nem akartam önnek aggodalmakat szerezni, kedves gyermekem s azt hiszem, ha ott lesz, megszeretik valamennyien.

Igy hát új fordulat állott be Madge életében.

— Még csak egyet kérnék, hogy azt ígérné meg nekem. Azt ugyanis, hogy bárki kérdezősködnék is utánam, ne mondja meg senkinek sem, hogy mi lett belőlem és hol vagyok. A világ számára halottnak kell maradnom. A régi életem nem folytatom többé. Mindenki-nek azt kell hinnie rólam, hogy én meghaltam.

Minden rábeszélés hiába valónak mutatkozott és szomorodott szívvel adta meg a gyógyszerész az ígéretet Madgenak, aki melegen köszönte meg ezt, miért az öreg ur azonnal megtette az intézkedéseket az elutazásra.

Mindenről gondoskodott, amire csak Madgének szüksége lehetett, s mielőtt a hajnal derengett volna, már Madge vonaton volt, hogy a lehető leggyorsabban elérje az éjszakot.

Az egyik csöndes állomáson ki kellett szállania, hogy kipihenje magát, s ne egyszerre tegye meg a nehéz utat, hiszen még nagyon gyöngye volt. Csak néhány nap múlva akarta az utját folytatni, hogy előbb a levele érkezzék meg.

Nagy rémület és izgatottság uralkodott másnap a Hanley-villában, mikor Madge szökését kora reggel észrevették. Ezt könnyebb elképzelni, mint leírni. De legnagyobb volt Dalrymple haragja, mikor látta, hogy Madge kisiklott a körmei közül.

— Kijátszott! Megszökött — kiáltotta egészen belesápadva.

De aztán magához tért.

— Előlem azonban nem szökik meg. Ezért lakolni fog. Én nem vagyok olyan ember, aki az ilyestéle tréfákat eltűri. Még nem lehet messzire innen. Minden valószínűség szerint elhagyta ezt a helyet. De hogy szárazon-e vagy vizen-e, azt nem igen tudom. Ugy látszik, megint meg kell fogni az én kiszabadult madárkamat. Oh! Meadws Madge, sorsod nem kerülheted ki. Előbb vagy utóbb, de utól érlek.

Egy óra múlva, hogy Dalrymple Vincent a Hanley-villát elhagyta, egy öreges ember igyekezett nagyon a ház felé.

— Én szegény, kis Madgém — mondta és nagy virágos kendőjével törölgette a szeméit. Bármit tettél is, el akarom felejteni, hogy megint a szívemhez szoríthassalak. Igen — ezt akarom.

adta, de persze a második felvonás végi drasztikus jelenet miatt a legdiszkrétebb alakítás is elvesztette volna értékét. S végül sokszor tapasztaltuk a szerep nem tudást is többeknél s végeredményben a »Gabi-villá«-t lejátszottnak kell kijelentünk. (→)

○ **Az Évszak** legújabb, 21-ik füzeté, mint mindig, úgy most is, érdekes tartalommal jelent meg. Van benne igen sok öltözet és kézimunka-minta, míg szépirodalmi része is tartalmas. Kivánatra mutatványszámot szívesen küld a kiadóhivatal Budapestről.

○ **Törvényhatósági naptár.** Megjelent a »Törvényhatósági Naptár« 1898-iki folyamata a szokott gazdag tartalommal. E naptár első sorban a közigazgatási tisztviselők számára nélkülözhetetlen segédkönyv, de orvosoknak, ügyvédeknek s mindazoknak, kiknek bárminő összeköttetésük van a hivatalokkal, szintén hasznos és szükséges. A majd 600 lapra terjedő könyvnek bolti ára fűzve 1 frt 80 kr és kapható Singer és Wolfner főbizományosoknál (Budapest VI. Andrassy-út 10.) s általok minden hazai könyvtárban. Megszerzését mindekinek a legmelegebben ajánljuk.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz.)*	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	» » »	8 » 01 »
Uj.-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes » »	8 » 23 »
Bécsből	909. sz.**)	személyv. »	9 » 39 »
Broodról	1905. sz.	» » d. e.	11 » 18 »
Budapestről	1906. sz.	» » d. u.	4 » 10 »
Vinkovcéről	1921. sz.	vegyes » »	5 » 50 »
Budapestről	1902. sz.	gyors » este	8 » 5 »
Bécsből	8712. sz.	vegyes » »	7 » 56 »
Broodról	1909. sz.	személyv. éjjel	11 » 02 »
Mohácsról		» » reg.	8 » 01 »
»		k d. e.	11 » 18 „
»		» » d. u.	5 » 50 „
»		Tv. szsz. éjjel	11 » 02 „

Minden alkalommal átszállás Villányánál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

PÉCSRŐL INDUL;

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	» 1901. sz.)*	gyors » »	8 » 24 »
Bécs	» 8711. sz.**)	vegyes » »	8 » 29 »
Vinkovce	» 8702. sz.	személyv. » »	9 » 49 »
Budapest	» 1905. sz.	» » d. e.	11 » 33 »
Uj-Domb.	» 1953. sz.***)	vegyes » d. u.	2 » — »
Brood	» 1906. sz.***)	személyv. » »	4 » 20 »
Bécs	» 3701. sz.	» » »	6 » 34 »
Brood	» 1908. sz.	» » este	8 » 18 »
Budapest	» 1909. sz.	» » éjjel	11 » 30 »
Mohács	» »	» » reggel	5 » 35 »
»	» »	» » d. e.	9 » 49 »
»	» »	» » d. u.	4 » 20 »
»	» »	Tv. szsz. este	8 » 18 »

Minden alkalommal átszállás Villányánál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől és Dombóváron a Fiume-budapesti gyorsvonathoz Bpest felé.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

Törvényszék.

§ **Véres verekedés.** Szentgyörgynapkor történt, hogy Ábri János hurcolkodván, míg odajárt, régi lakására bementek Laskai József, Laskai István és Tóth József és ott szabadjára eresztették az ólból a malacát. Ábri hazatérvén, ezért összeveszett velök és birokra mentek. A verekedésre kijött Ábrinak az édes anyja, a kit Laskai István a sárba lökött, Laskai József össze-vissza kezdte ültetelni. Ábri János csak úgy tudta kiszabadítani a kezei közül, hogy bicskát rántott és Laskait megszurta, bár a szegény öreg aszszony így is sok sérülést szenvedett s egyik kezén a mutatoujja el is tört. Kölcsonösen súlyos testisértéssel vádolva álltak ma a pécsi kir. törvényszék előtt Ábri János és Laskai József; de Ábrira bebizonyult, hogy anyja védelme közben követte el a sértést Laskain s ezért a bíróság őt felmentette, ellenben Laskai Józsefet elítélte hét havi börtönre. Az elítélt megnyugodott az ítéletben; de Ábri felmentése miatt meglebbezte azt, valamint felebbezett ugyanezen okból a közzvadás is.

§ **Megverte az apját.** Leitschuk János, szabari lakos, meg a felesége füvet kaszáltak kint a házuk melletti réten. Munka közben valami miatt összeveszték s egymás között házizenekart rögtönözvén, még akkor sem csendesedtek le, mikor a férjnek az apja kérlette őket a békességre. Sőt Leitschuk János ekkor meg az apja ellen támadt és egy darab fával alaposan elverte. Az apját megverő fiút feljelentették a bíróságnál s ügyében ma tartotta meg a végtárgyalást a pécsi kir. törvényszék. A végtárgyalás folyamán az apa kijelentette, hogy megbocsájtja a fiának, s ezt és egyéb enyhítő körülményeket tekintve véve a bíróság csak egyhavi fogházra ítélte a vádlottat, a kit Madarász István dr. ügyvéd védett. Az ítélet jogerős lett.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése november 3-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőház ma formális ülést tartott, melyen Szilágyi elnök előterjesztésére megállapították, hogy a Ház holnap tárgyalás alá veszi a mentelmi ügyeket s Darányi miniszter fog válaszolni Bartha Ödönnek a marmarosi erdősegek tárgyában előterjesztett interpellációjára.

Polonyi interpellálta ezután Bánffy a a cukorprémium ügyében, mert a magyar cukorprémium törvény hatálya az osztrak törvény alkotmányos létrejöttétől függ s a birodalmi tanácsban ez a javaslat még nem is tüzetett napirendre.

Bánffy báró a cukorprémium törvényt érvényesnek tartja, különben érdemileg később fog válaszolni, miért is az interpelláció közöltetni fog vele.

Serbán Miklós interpellál Jeszenszky miniszteri tanácsos kitüntetésére tárgyában. Az interpelláló azt mondja, hogy Jeszenszky, a hirhedt oláh-üldöző azért kapta a román koronarendet, hogy a román nemzetiségi törekvések dezavualtassanak. Ez a tapintatlan kitüntetés, melyet a magyar kormány eszközölt ki, megzavarta a románok és magyarok összebékülését, melyet Károly királynak budapesti és királyunk bukaresti látogatásai előkészítettek.

Bánffy báró ezt a kérdést nem tartja ide tartozónak, különben holnap érdemileg fog válaszolni.

Visontay az osztrak kötvényrendeletnek a magyar pénzüzetekre nézve sérelmes intézkedései tárgyában, Molnár János a néppárt elnyomatásáról terjeszt elő interpellációt és

sürgeti a gyülekezési jognak törvényhozási szabályozását.

Az interpellációk közöltetnek a miniszterekkel.

TÁVIRATOK.

— **Az osztrak zürzavar.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az osztrak állapotok holnap döntő fordulathoz jutnak. A Reichsrathban az egész ellenzék feliratkozott szólásra. Az antiszemita és Dipauliék is a provizorium ellen fognak szavazni. A korona felhatalmazta Badenit, hogy ha holnap nem szavaztatik meg a provizorium, napolja el a Reichsrathot. Ez esetben fölfüggesztetnék az alkotmány.

— **Politikai párbajok.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Sima Ferenc a Népszövetség »Árulás« című cikkéért Székely Bélával és Visontay Somával kihivatta Szederkényi Nándort, kinek megbízottai Holló Lajos és Szentiványi Árpád. — Sima Polonyit is kihivatta ez ügyben tett nyilatkozatáért.

— **A delegációk egybehívása.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A delegációk összehívásáról szóló legfelsőbb kézirat vasárnap jelenik meg a hivatalos lapban.

— **A Károly-kaszárnya részleges átadása.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Károly-kaszárnyából ma a fővárosnak átadatott az »Invalidentrakt« és a »Karltrakt« fele.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
 SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

633. szám.
 1897.

Árverési hirdetmény.

Alulírott erdőgondnokság által közhírré tétetik, hogy a vaiszlói uradalmi erdő páprádi erdőrészeiben lévő 1898. évi vágásban 344 drb. 1644.71 m³ tölgy, 69 drb. 153.84 m³ kőris

tövön álló épület-, szerszám- és tüzi szálfa

1897. évi november hó 15-én és következő napjain reggel 8 órától kezdődőleg a helyszínén szállanként nyilvános szóbeli árverés útján a legtöbbet ígérőknek azonnali készpénzfizetés mellett el fog adatni.

A feltételek a vaiszlói erdőgondnokságnál a hivatalos órák alatt megtudhatók és az árverés napján annak megkezdése előtt ki fognak hirdettetni.

Vaiszló, 1897. évi október hó 30-án.

A vaiszlói közalapítványi m. kir.
erdőgondnokság.

The Continental
Bodega Company.

Valódi hamisítatlan
külföldi borok

• Portbor.
• Sherry.
• Madeira.
• Marsala.
• Malaga.
Tarragona s. a. t.
Legjobb
bevásárlási forrása

Raktár:

Pécsen:

**Berecz Károly,
Reeh Vilmos özv.,
Nick A. K.** uraknál.

Dombóvárrott
Szabó József
úr szállodájában.

2853. sz.
tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsvárad kir. járásbírósa, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Német János bozsoki lakos végrehajtható, Juhász Márton szebényi lakos végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. trvszék és a pécsvárad kir. bírósa területén levő, Szebény község határában fekvő, a szebényi 736. tjkvbeli I. 1/4 telekre 352 frt becsárban; az u. a. tjkvbeli II. 1/4 telekre 480 frt becsárban; az u. a. tjkvbeli III. 288. hrsz. kertre és 289. hrsz. 40. sorsz. házra 417 frt becsárban; végül az u. a. tjkvbeli IV. 1—9. sorsz. 474. 631. 853. 1154. 1245. 1564. 3151. 3336. és 3436. hrsz. részletekre 500 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést Löw Tivadar dr. ügyvéd budapesti lakos utóajánlata folytán elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi november hó II. napján d. e. 10 órakor Szebény községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megajánlott vételárakon fölül el fognak adni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 35 frt 20 krt, illetőleg 48 frtot, 41 frt 70 krt és 50 forintot készpénzben, vagy az 1881: november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsvárad, 1897. évi augusztus hó 28. napján. A kir. bírósa mint tlkvi hatóság.

Szikrai Odo
kir. aljbíró

5157. szám.

1897. tkv.

HIRDETMEYNY.

A pécsvárad kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság 1897. évi október hó 27-én 5157. sz. a. kelt végzésével kiküldött bizottság ezennel közhírré teszi, hogy **Varasd és Pusztafalu** községekre vonatkozólag az 1886: XXIX., 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikkek értelmében szerkesztendő telekkönyvi betétek készítésének munkálata folyamatba tétevé, a helyszini eljárás a nevezett községekben 1897. évi november hó 18-án fog kezdődni,

Ennélfogva felszólítanak:

1. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívának tenni, hogy a bizottság előtt kitűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézett szabályszerű beadvány útján kieszközöljék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírára az 1886: XXIX. t.-cz. 15—18. §-ai és az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez úton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek; és

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyancsak az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Pécsvárad, 1897. október 27-én

Donánszky Gyula
betétszerkesztő.

Luchkovicz Gábor
kir. albiró

Az I. oszt. sorsjegyek ára:

1 egész frt 6.—
1 fél frt 3.—
1 negyed frt 1.50
1 nyolcad frt —.75

Ajánlatos az első
2 osztályra a
sorsjegyet egy-
szerre megvenni.

I. és II. osztályra érvényes
sorsjegyek ára:

1 egész frt 16.—
1 fél frt 8.—
1 negyed frt 4.—
1 nyolcad frt 2.—

Sorsjegyek meg-
rendelésénél az
összeg postautal-
vánnyal előlege-
sen beküldendő.

Megrendelések
utánvét mellett is
teljesíthetők.

MÉSZÁROS MIKLÓS

a magyar királyi osztálysorsjáték igazgató-
sága által kinevezett budapesti főelárúsítója.

Budapest, V, Nádor-utca 5.

(Postafiókszám 237.)

Sürgőnycim: **MÉSZÁROS EURÓPA BUDAPEST.**

Elfogad megrendeléseket, a míg a készlet tart. az

I. m. kir. szab. osztálysorsjáték
eredeti sorsjegyeire.

A nagymélt. m. kir. kormány által engedélyezett
és szabadalm. sorsjáték előnyei:

A kibocsátott sorsjegyek fele okvetlenül nyer.

100.000 sorsjegy. 50.000 nyereség.

A legnagyobb nyereség esetleg 1 millió korona.

A sorsjegyek teljesen adómentesek.

A sorsjegyek 1/2, 1/4 és 1/8 eredeti részletekben is kaphatók, ami lehetővé teszi azt, hogy mindenki viszonyainak megfelelő részsorsjegyet vásárolhasson.

Meghatározott betét mellett jelentékeny a nyereség esély; csekély összeggel nagy vagyon nyerhető.

Tájékoztatásul, a hivatalos tervezetet kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve megküldöm

A nyereségek hat osztályban soroltatnak ki.

Első húzás november 11.

Főnyereségek:

Legszerencsésebb esetben

1,000,000 korona.

1 jutalom a 600.000

1 > 400.000

1 > 200.000

2 > 100.000

1 > 90.000

1 > 80.000

1 > 70.000

2 > 60.000

1 > 40.000

5 > 30.000

1 > 25.000

7 > 20.000

3 > 15.000

31 > 10.000

67 > 5.000

3 > 3.000

432 > 2.000

763 > 1.000

1238 > 500

90 > 300

stb. stb.